



ఆళ్ళయివాయితు. ఇబ్బరూ ఎస్తో—  
శిగేకాయియుటిడ్చరు. కుంజమ్మా  
నన్న దొడ్డప్పనిద తిర్సురిసల్చుష్ట  
బైయిసియాగిద్దరు, చెరియామా అవర  
హండియాగిద్దరు. ఇబ్బరూ సపతి మత్తరదింద  
కెత్తుగళాగిద్దరు. ఇళి వయిసినల్లిద్ద ఇబ్బరూ  
ఒట్టగే శాతు త్రీతియింద కారపుత్తిద్దరు.  
ఇబ్బరూ నమ్మన్న నోడి ఎద్ద నితరు.

‘న్నాసి...’ ఇబ్బర్గా ఆళ్ళయివాగిత్తు.  
నన్నోందిగే మాకోఎనన్న నోడి  
సంకోఎజింద హిందకే సరిదరు. కుంజమ్మా  
మాకోఎగే హేళిదరు, ‘నమ్మ గుడిసలిగే  
నిమగే సాగా?’ నాను మాకోఎగే  
కుంజమ్మార మలీయాళి భాషయ  
స్తుగతపున్న ఇంగ్లిషీ అనువాదిం హేళిదాగ  
అవను ముగ్గులుతూ హేళిద, ‘నమ్మ మనే  
తుంబా చేన్నాగిదే.’

‘చేన్నాగిదే, ఆదరే నివిరలు  
యోగ్వాగిలి. అదకే న్నాన్న హోచోలనల్లి  
లాంధుకోందివువదు.’ ఈ వాక్యపున్న  
అవరు హరకు మురకు ఇంగ్లిషునల్లి హేళిదరు.  
కుంజమ్మారల్లి లుత్తర సదా సిద్ధరుతుత్తదే.

మాకోఎ కిలకిలనే నన్న హేళిద, ‘నీవు  
తుంబా ముగ్గుర మత్తు ప్రమాణకరాగిందిరి.  
నన్గె నిమ్మంతపవరు ఇష్టవాగుతూరే.’

‘గేస్తో కుసో ల్యూకో గాడా! నాను నిమగాగి  
చిను మాడలి? యావ అడుగేయన్న  
మాడలి?’ తమ్మప్రతంసేయన్న కేళి కుంజమ్మా  
లుబ్బిదరు.

‘యావ అడుగేయన్నాదరూ మాడి. నన్గె  
ఎల్లా ఏధద ఇంటియన్ పుడ్రో ఇష్టు’ ఎంద  
మాకోఎ.

చెరియామార సహాయిదింద కుంజమ్మా  
తమ్మ సామట్టుక్కనుగుణవాగి చిహ్నా—  
తిందియన్న మాడిదరు. ఒబ్బరు నన్న అమ్మన  
సహోదరి, ఇన్నోబ్బరు నన్న దొడ్డప్పన  
హండి, వ్యధరాద ఇబ్బరూ అడుగే కేలసదల్లి  
తోడికోందిద్దరు. నాను భావిష్టులాద.

‘కుంజమ్మా, చెరియామా.. నిపిష్టరూ  
ఒట్టగే ఇరువువున్న నోడి నన్గె తుంబా  
ఖుసియాగుత్తిద్దే’ ఎందే.

‘నాపిష్టరూ, ఒబ్బరు ఇన్నోబ్బర  
ఒంపితనవున్న కంచోల్చుతేవే’ ఎందరు  
కుంజమ్మా

చెరియామా నన్గె హేళిదరు,  
‘నేరేహోరెయ వ్యధరు ఒబ్బోబ్బరాగి  
కళచిహోగుత్తిద్దారే. నమ్మిబ్బరన్న సక  
యమరాజ యావాగ కరేదోయ్యువనో, గోత్తిల్లు.’

కుంజమ్మా దాత్సనికతేయల్లి హేళిదరు,  
‘సదా ఒక్కడిల్లిద్దే, నాను ఒందు దిన  
సాయిబెచు ఎఱుదస్సే మరిందే. సాయివ  
సమయ ఒందాగ, ఇష్టు దిన బదుకిందే ఎందూ

అన్నిసుత్తిల్ల.’

‘ఇహో కుంజమ్మా.. ఎంఫ మాతన్న

హేళ్లుద్దిరో! నీవు కపియాగుత్తిద్దిరో....’

‘జీవన నన్నన్న అదేనేను  
మాడిబిట్టితోఁ...’

నాను అవరిగే సిరేయన్న ఉడుగోలేయాగి  
శొడుత్తు హేళిదే, ‘నీబిష్టరూ ఇన్ను  
బదుకబేసిదే. ఈ హోస సిరేయన్న ఉట్టు  
సంబుమిషి.’

‘వాహో... డెన్నాకోనట్లి సిరేయూ  
సిగువుదే?’ ఇబ్బరూ సంతసదిం కేళిదరు.

‘ఇల్ల, బెంగళూరినల్లి ఇరిదిసిద్ ఎందే  
నాను.

‘ఒహో, ఇదు నమ్మ దేశద మాలు’  
కుంజమ్మా వ్యుగ్గుదిం కేళిదరు, ‘పిదేతిదింద  
చిను తంచే’

కుంజమ్మా ఈ ప్రతీయన్న చిందిత  
కేళుత్తురెందు ననగే గోత్తు, నాను  
డెన్నాకోనిద తంద ఉడుగోలేగణన్న  
అవరిగే కొడ్డె. అవరు నన్న బి బందు నన్నన్న  
చుంబిషిదరు.

బెంయామా నమ్మన్న తమ్మ మనేగే  
ఉట్టిక్కు బరువంతే ఆక్కానిసి, తమ్మ మనేగే  
హోరటు హోదరు. నావు కుంజమ్మార  
జోతేగే కొతేవు.

కుంజమ్మా ఈగ మత్తే నన్న హట్టిన  
కచెయిన్న నీలో మత్తు మాకోఎన ఎదురు  
పునరుళ్లికిందరు. నిలో తుంబా ఆసక్కేయింద  
కేళిద. మాకోఎగే కుంజమ్మా హేళిదరు,  
‘సహోదరియ మళ్ళెన్న నోడువ భరదల్లి  
నన్న మళ్ళెన్న అవహేలన మాడిదే.’

కుంజమ్మా అతిశోక్కుయింద  
మాతనాడుత్తిద్దరు. నాను, ‘హోగ్గి బిడి  
కుంజమ్మా.. నమ్మన్న నమ్మ తంద సాశ్వతారో’  
ఎందే.

‘హగాదరే నానేనూ మాడలీల్లివే...?’  
కుంజమ్మా రేగిదరు.

‘నీష్టు సాకష్య మాడిద్దిరి..’ నాను మేలు  
ధ్వనియల్లి హేళి హోన వహిసిదే. ఈ విషయిదల్లి  
నాను అవరోందిగే వాద మాడలు  
బయసుత్తిరల్లి. నాను కుంజమ్మారన్న  
భేటియాదాగాల్లా, నిమ్మ హితవున్న  
బయసుత్తిరల్లి. నాను కుంజమ్మారన్న  
నివేష్టా మరీంది ఎందు ఆగ్గెవాగి  
హేళ్లుత్తిద్దరు. అదరోందిగే, అవరు నమగే  
మాడిరువ లపకారవన్న నెనిషుత్తిద్దరు.

‘నీను విదేత్తి హోదవలు అల్లియే  
నేలిసిదే పట్టి పూవాద హోలికేయల్లి  
అమ్మోందు చేన్నాగిదేయే?’ కుంజమ్మా  
కేళిదరు.

‘చేన్నాగిద విషయవల్ల, కుంజమ్మా...  
మరిం భారతక్క బందు ఇల్లి శాశ్వతవాగి  
నేలిసువుదు సులభవల్ల. ననగంతా

భయవాగుత్తదే.’

‘యావ విషార్థే?’

‘పదేపదేస్తథ బదలావసే మాడువుద్దే.’

‘తి హచ్చె స్తథ బదలావసే మాడిదవలు  
నినేయే.. నీను విమాన ప్రయాశిక్షలు...’

నాను ఉక్కరిసలాగే మౌన వహిసిదే.  
భారతవన్న నెనపిసికోల్చువ, భారతవన్న  
ప్రతిషిషువ, కుగులూ భారతదివాసోహోటో  
హోందిరువ, ఆదరూ విదేతదల్లిరువపరల్లి  
నాను సహ ఒబ్బులాగిద్ద.

‘నీవు మావరు సహోదర—  
సహోదరియరు నిమ్మ దేశవన్న బిట్టు  
విదేత్తి హోగి నేలిసిదిరి. నిమ్మవరన్న  
మరీందిరు కుంజమ్మా ఆమోఃిసిదిరు.

నాను మాతిన దిక్కున్న బదలిసువ  
ఉద్దేతిదింద హేళిదే, ‘కుంజమ్మా  
ల్యూకానన్న హోరగే భేటి మాడిదే. అవన  
హండి ఎల్లిదూళ్లి?’ ల్యూకాన జ్యోత్స్ పుత్తి  
సమెపదల్లియే అడ్డాపుత్తిద్దుళ్ల.

కుంజమ్మా అవలోగే హేళిదశ్లు, ‘బిలిండా,  
హోగి నిస్స అమ్మనన్న కరెదుకొండు బా.  
న్నాన్న బందిద్దుళ్లే అంత హేళు.’

కుంజమ్మా అనెక బారి హేళి  
కళుహిస్తాడ్వాగ్గు, ల్యూకాన హెండి నిమ్మన్న  
భేటియాగలు బరల్లెల్ల. అవరు మత్తుమే  
బేరే సందేతవాకసన్న కళుహిసులు  
ప్రయుసిదాగా, అవరన్న తడెదు హేళిదే,  
‘హోగ్గి బిడి కుంజమ్మా.. నమ్మన్న  
భేటియాగలు అవలోగే మనస్సిల్లవేందు  
చోరుత్తదే.’

కుంజమ్మా నిష్టుసిరుబిదుత్తు హేళిదరు,  
‘నీస్స బగ్గె అవలోగేను దూరిదే... నీను పిలు  
సముద్రగ ఆచే ఇద్దియ. ఇల్లిగే హేచ్చె  
బందహోగువుదూ ఇల్ల. అవలు నిస్సండ  
దారిరలు బయసుత్తుళ్లే, అష్టు.’

బిలిండా తన్ తాయియ పరహిసి  
హేళిదశ్లు, ‘అజ్జి, నిచే అమ్మన్గే, నిమ్మ  
మనేగే బరువుదు బేడె ఎందిద్దిరి.’

కుంజమ్మా హిందుముందు నోదుత్తు  
హేళిదరు, ‘అవలు ఇల్లిగే బందు నన్ కత్త  
తుంబా జగలువాపత్తుళ్లే, అదకే నాను నిస్స  
పాలినల్లి నీను సుచివాగిరు, నాను నన్ పాలినల్లి  
సుచివాగిరుత్తేనే ఎందే.’

ననగే కుంజమ్మారిగే తమ్మ సోసెయి బగ్గె  
బలవిల్ల, ఇబ్బర సెలుధ సరియల్లివేలుదు  
తిళియతు. కుంజమ్మా విచ్చెత హెల్లుగిద్దరు; అవరిగే  
బెరెయివరింద సమ్మేళులు  
లుధువిష్టిద్దవు.

నాను మనియింద హోరగే హోదాగ,  
ల్యూకాన హెండి తన్ కిరియ మగళ క్షేయన్న  
హిడిదు నిష్టుత్తుళ్ల. నన్ బిగే బందు  
అష్టుయితియింద నన్నన్ అష్టుహండశ్ల.  
ల్యూకా నీలోగాగి క్యూడ్చరియ ఎరదు